

hvad der er practiff, er Noget, der har spillet sin Rolle ikke blot paa dette Punkt, men paa flere andre Punkter i Straffelovudkastet. Naar man beskæftiger sig med en saadan Materie, der fremtræder under visse særegne bestemte Former, der netop gøre, at denne Materie faaer sin Betydning under disse Former, saa troer jeg — det har i alt Fald Straffelov-commissionen troet paa flere Steder —, at det vilde være practiff hensigtsmæssigt at skjænke saadanne practiff forekommende Tilfælde en særlig Dmtale. Dette er Grunden til, at man satte en saadan Bestemmelse ind. Nu sagde jeg, at efterat det, der havde givet Bestemmelsen en practiff Betydning, ikke mere var tilstede, saa var der ikke længere nogen Grund til at optage en saadan Bestemmelse, der i og for sig altid har været anset for ikke at være nødvendig. Jeg sagde, at Grunden dertil maatte være bortfalden, med mindre Noget maatte mene, at der endnu var practiff Tale om flige Agitationer som dem, der paa et andet Sted fra først af havde givet Anledning til Bestemmelsen. Nu troer jeg ikke, at noget Menneske endnu for Alvor kan mene, at der kan opvises et Sideskifte til de oprørte Agitationer, hvortil jeg sigter, og forsaavidt dette ikke er Tilfældet, meente jeg, og jeg skal gjentage det, at naar man nu vilde indsætte en saadan Paragraph, der theoretiff ikke er nødvendig og ikke findes begrundet i de practiffe Forhold, saa blev det en Tendentparagraph. Paa denne Maade kom jeg til at bruge Udtrykket „Tendentparagraph“, men som det ærede Medlem vil lægge mig det i Munden, at jeg skulde have indbrømmet, at det fra først af var en Tendentparagraph, er det fuldkommen uberettiget. — Det samme ærede Medlem meente, at der skulde være en Modsigelse tilstede i, hvad der er blevet udtalt saavel af den meget ærede Justitsminister som af mig med Hensyn til Forslagene under Nr. 68 og Nr. 75, idet vi med Hensyn til Forslaget under Nr. 68 havde erklæret, at det var unødvendigt der at indsætte Ordet „forsættlig“, fordi det forstod sig af sig selv, at en saadan Udsærd altid maatte være forsættlig for at kunne belægges med Straf, medens vi modsatte os Forslaget under Nr. 75, hvorefter Ordet „forsættlig“ skulde udgaae. Jeg

maa dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at jeg først havde Ordet, efterat det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) havde udtalt sig, og at, hvad jeg udtalte mig imod med Hensyn til Forslaget under Nr. 75 var den Motivering, som han havde givet deraf. Hvis dette ærede Medlem havde forsvaret dette sit Forslag med at sige: Hvad enten vi lade Ordet „forsættlig“ blive staaende, eller vi lade det gaae ud, maa Meningen af Paragraphen blive den samme, da det er en Forudsætning her som ved alle de andre Paragrapher, at der kun idømmes Straf for fortsættelige Handlinger, altsaa her for forsættlig Uretfærdighed, saa vilde jeg have tilladt mig at paavise, hvorledes der i de Materiers forskjellige Beskaffenhed, hvorom her er Tale, efter Commissionens Mening har været en Opfordring til paa dette ene Sted at indsætte Ordet „forsættlig“ imedens man i Reglen har anset det rettest ikke at indsætte det. Men den ærede Forslagsstiller, det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds, motiverede Forslaget paa en ganske anden Maade. Han sagde ingensunde, at det var ligegyldigt, om Ordet „forsættlig“ stod der eller ikke, nei, han fremstillede som sin Mening netop, at uforsættlig Uretfærdighed skulde straffes lige med forsættlig, og det var imod dette Raisonnement, at jeg udtalte mig. Det er mig aldeles ubegribeligt, hvorledes det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds kunde finde en Modsigelse imellem mine Udtalelser om Forslagene under Nr. 68 og 75. Jeg er vant til at høre Foredrag af ham, i hvilke han aflægger mærkværdige Prøver paa sin Skarpsindighed, men jeg maa tilstaae, at noget Saadant som dette mindes jeg endnu ikke at have hørt. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 72 har allerede den ærede Justitsminister med megen Føie gjort opmærksom paa, at forsaavidt det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winter) paaberaabte sig Grundlovens § 47, var dette ganske uden Føie, idet Grundlovens § 47 netop Ord til Andet er slettet Fyldest ved Udkastets § 95. Den ærede Minister gjorde tillige opmærksom paa, hvorledes Consequensen af det Forslag, der er stillet under Nr. 72, vilde være, at man efter § 96 i Udcastet maatte tilføie en tilsva-